

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจเช่าซื้อรถยนต์มือสองในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ตามแนวคิดทฤษฎีการบริหารความเสี่ยงตามแนวทางของ COSO (Committee of Sponsoring Organization of the Treadway Commission) ซึ่งประกอบด้วย 3 หมวดหมู่ ได้แก่ สภาพแวดล้อมภายในองค์กร กระบวนการในการบริหารความเสี่ยง และสารสนเทศและการสื่อสาร โดยแบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ การบริหารความเสี่ยงด้านการตลาด ด้านการเงิน ด้านการให้สินเชื่อ ด้านการบริหารจัดการ และด้านการปฏิบัติการ

ระเบียบวิธีการศึกษารวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) จากการใช้แบบสอบถามจากผู้จัดการหรือผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ ของธุรกิจเช่าซื้อรถยนต์มือสองในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่จัดตั้งขึ้น ตามกฎหมายไทย จำนวน 35 แห่ง แห่งละ 1 คน รวม 35 คน โดยทำการศึกษาประชากรทั้งหมด ซึ่งระยะเวลาในการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือน มีนาคม – กรกฎาคม 2550 และข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากเอกสารคู่มือการตรวจสอบความเสี่ยง หนังสือ เอกสารการบรรยาย บทความทางวิชาการ ตำราทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และค่าความถี่ (Frequency) ใช้มาตรวัดความสำคัญ (Rating Scale)

ผลการศึกษาพบว่า ความเสี่ยงรวมทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับน้อย โดยความเสี่ยงด้านการตลาดโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และความเสี่ยงย่อยที่พบในระดับมาก ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับคู่แข่ง ขนาดใกล้เคียงกันเพิ่มมากขึ้น ความเสี่ยงด้านการเงินโดยรวมอยู่ในระดับน้อย และความเสี่ยงย่อยพบในระดับปานกลาง ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับปริมาณหนี้สูญมากเกินไป ความเสี่ยงด้านการให้สินเชื่อโดยรวมอยู่ในระดับน้อย และความเสี่ยงย่อยพบในระดับปานกลาง ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับความล่าช้าในการอนุมัติสินเชื่อ ความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการโดยรวมอยู่ในระดับน้อย และความเสี่ยงย่อยที่พบในระดับมาก ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับลูกค้ายืระยะเวลาชำระเงินนานเกินไป ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ความเสี่ยงย่อยที่พบในระดับน้อย ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับพนักงานขาดความสามารถ ความเสี่ยงเกี่ยวกับไม่สามารถดึงดูดพนักงานดี ๆ สำหรับการบริหารความเสี่ยง 5 ด้าน ประกอบด้วย การบริหารความเสี่ยงด้านการตลาดของกิจการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และการบริหารความเสี่ยงย่อยที่พบในระดับมาก ได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการหาลูกค้าใหม่ / ตลาดใหม่ การบริหารความเสี่ยงด้านการเงินของกิจการ

โดยรวมอยู่ในระดับน้อย และการบริหารความเสี่ยงย่อยพบในระดับปานกลางได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการให้ส่วนลดเพื่อเร่งเวลาชำระหนี้ของลูกหนี้ การบริหารความเสี่ยงด้านการให้สินเชื่อของกิจการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และการบริหารความเสี่ยงย่อยที่พบในระดับมากได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายสินเชื่อที่ชัดเจน การบริหารความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการของกิจการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง การบริหารความเสี่ยงย่อยที่พบในระดับมากได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการประเมินผลการควบคุมการปฏิบัติงานตามแผน การบริหารความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการของกิจการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และการบริหารความเสี่ยงย่อยที่พบในระดับปานกลางได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนสวัสดิการ / โบนัสพนักงาน เพื่อให้ขวัญและกำลังใจ

สรุปผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 30 – 39 ปี จบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีสถานภาพโสดแล้ว ดำรงตำแหน่งงานผู้จัดการ โดยเป็นผู้บริหารกิจการและเป็นเจ้าของกิจการ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับองค์กร

กิจการของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นบริษัทจำกัด เปิดสาขาจำนวน 1 – 5 สาขา พนักงานในกิจการมีไม่เกิน 25 คน ทุนจดทะเบียนเป็นเงิน 5 – 30 ล้านบาท มูลค่าของสินทรัพย์รวมพบว่าสินทรัพย์รวม 11 – 25 ล้านบาท ยอดขายรวมต่อปี 16 – 20 ล้านบาท กำไรสุทธิหลังภาษีมีจำนวน 6 – 10 ล้านบาท และกิจการของผู้ตอบแบบสอบถามก่อตั้งมามากกว่า 10 ปี

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการบริหารความเสี่ยง

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงตามแนวทางของ COSO (Committee of Sponsoring Organization of the Treadway Commission) 3 หมวดหมู่ โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงตาม

แนวทางของ COSO นั้นเห็นด้วยและมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมิน โอกาสและผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบที่เกิดจากความเสี่ยง รวมทั้งการตอบสนองความเสี่ยงคือการเลือกวิธีการจัดการกับความเสี่ยง ได้แก่ ขอมรับความเสี่ยง ลดความเสี่ยง ร่วมรับความเสี่ยงและ หลีกเลี่ยงความเสี่ยง

ส่วนที่ 4 การบริหารความเสี่ยงของธุรกิจเข้าซื้อรถยนต์มือสองในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการกำหนดวัตถุประสงค์ทางธุรกิจขององค์กรไว้เป็นลายลักษณ์อักษรและแจ้งให้พนักงานทราบอย่างทั่วถึง แต่ไม่มีการกำหนดองค์ประกอบการควบคุมภายในเป็นลายลักษณ์อักษร ไม่มีการกำหนดเหตุการณ์บ่งชี้หรือกิจกรรมบ่งชี้ความเสี่ยง โดยกิจการของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้ระบบคอมพิวเตอร์และระบบจัดทำมือสำหรับประมวลผลข้อมูล การศึกษาการบริหารความเสี่ยงแบ่งเป็น

1. ปัญหาที่กิจการประสบอยู่

ด้านการตลาด

ปัญหาความเสี่ยงด้านการตลาดโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11 แต่ให้ความสำคัญกับ ปัญหาย่อยของความเสี่ยงด้านการตลาดที่อยู่ในระดับมากได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับคู่แข่งขนาดใหญ่กว่าเพิ่มมากขึ้น และความเสี่ยงเกี่ยวกับคู่แข่งขนาดเล็กเคียงกันเพิ่มมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 และ 3.57 ตามลำดับ

จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับคู่แข่งขนาดเล็กเคียงกันเพิ่มมากขึ้น ความเสี่ยงเกี่ยวกับรถใหม่ป้ายแดงมีราคาถูกลง และ ความเสี่ยงเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยสูงคู่แข่งไม่ได้

ระดับปริญญาตรี ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับลูกค้าเดิมลดลง ความเสี่ยงเกี่ยวกับจำนวนลูกค้าใหม่ลดลง และความเสี่ยงเกี่ยวกับลูกค้าเดิมหันไปใช้บริการจากคู่แข่งอื่น

ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงโดยรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับลูกค้าเดิมลดลง ความเสี่ยงเกี่ยวกับจำนวนลูกค้าใหม่ลดลง และความเสี่ยงเกี่ยวกับลูกค้าต่อรองราคามากเกินไป

จำแนกตามตำแหน่งงาน

ประธานบริษัท ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงโดยรวมอยู่ในระดับน้อย โดยพิจารณาจากปัญหาความเสี่ยงย่อยเกี่ยวกับลูกค้าเดิมลดลง ความเสี่ยงเกี่ยวกับจำนวนลูกค้าใหม่ลดลงและความเสี่ยงเกี่ยวกับลูกค้าเดิมหันไปใช้บริการจากคู่แข่ง

กรรมการบริหาร ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจาก ความเสี่ยงเกี่ยวกับลูกค้าเดิมลดลง ความเสี่ยงเกี่ยวกับลูกค้าเดิมหันไปใช้บริการจากคู่แข่ง และความเสี่ยงเกี่ยวกับลูกค้าต่อรองราคามากเกินไป

ผู้จัดการ ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากปัญหาความเสี่ยงเกี่ยวกับลูกค้าใหม่ลดลง ความเสี่ยงเกี่ยวกับลูกค้าเดิมหันไปใช้บริการจากคู่แข่ง และความเสี่ยงเกี่ยวกับพนักงานขายมีจำนวนน้อย / ไม่เพียงพอ

ด้านการเงิน

ปัญหาความเสี่ยงด้านการเงินโดยรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38 แต่ให้ความสำคัญกับ ปัญหาย่อยของความเสี่ยงด้านการเงินในระดับปานกลาง ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับปริมาณหนี้สูญมากเกินไป และความเสี่ยงเกี่ยวกับไม่มีระบบติดตามหนี้ที่มีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 และ 2.80 ตามลำดับ

จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงโดยรวมอยู่ในระดับน้อย แต่ให้ความสำคัญกับ ปัญหาความเสี่ยงย่อยที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยสูงเกินไป

ระดับปริญญาตรี ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงโดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด แต่ให้ความสำคัญกับ ปัญหาความเสี่ยงย่อยที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับปริมาณหนี้สูญมากเกินไป และความเสี่ยงเกี่ยวกับไม่มีระบบติดตามหนี้ที่มีประสิทธิภาพ

ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่ให้ความสำคัญกับ ปัญหาความเสี่ยงย่อยที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับปริมาณหนี้สูญมากเกินไป

จำแนกตามตำแหน่งงานในกิจการ

ประธานบริษัท ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงโดยรวมอยู่ในระดับน้อย แต่ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงย่อยที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับไม่มีระบบติดตามหนี้ที่มีประสิทธิภาพ และให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงย่อยที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับปริมาณหนี้สูญมากเกินไป และความเสี่ยงเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยสูงเกินไป

กรรมการบริหาร ให้ความสำคัญกับ ปัญหาความเสี่ยง โดยรวมอยู่ในระดับน้อย แต่ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงย่อยที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับปริมาณหนี้สูงมากเกินไป และความเสี่ยงเกี่ยวกับไม่มีระบบติดตามหนี้ที่มีประสิทธิภาพ

ผู้จัดการ ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยง โดยรวมอยู่ในระดับน้อย แต่ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงย่อยที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับความเสี่ยงเกี่ยวกับปริมาณหนี้สูงมากเกินไป

ด้านการให้สินเชื่อ

ปัญหาความเสี่ยงด้านการให้สินเชื่อ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50 โดยมีปัญหาย่อยของความเสี่ยงด้านการให้สินเชื่อในระดับปานกลาง ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับการขาดกระบวนการแก้ไขปัญหาสินเชื่อและความเสี่ยงเกี่ยวกับความล่าช้าในการอนุมัติสินเชื่อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 และ 2.91 ตามลำดับ

จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยง โดยรวมอยู่ในระดับน้อย แต่ให้ความสำคัญกับ ปัญหาความเสี่ยงย่อยที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับความล่าช้าในการอนุมัติสินเชื่อ ความเสี่ยงเกี่ยวกับการวิเคราะห์สินเชื่อที่ผิดพลาด และความเสี่ยงเกี่ยวกับไม่มีการสอบถามสินเชื่อที่ได้รับการอนุมัติแล้ว

ระดับปริญญาตรี ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยง โดยรวมอยู่ในระดับน้อย โดยพิจารณาจากปัญหาความเสี่ยงย่อยส่วนใหญ่ที่อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับไม่มีการควบคุมมาตรฐานการให้สินเชื่อ และความเสี่ยงเกี่ยวกับความล่าช้าในการอนุมัติสินเชื่อ

ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงย่อยที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับความล่าช้าในการอนุมัติสินเชื่อ

จำแนกตามตำแหน่งงานในกิจการ

ประธานบริษัท ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยง โดยรวมอยู่ในระดับน้อย โดยพิจารณาจากปัญหาความเสี่ยงย่อยที่อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับไม่มีการควบคุมมาตรฐานการให้สินเชื่อ ความเสี่ยงเกี่ยวกับพนักงานไม่เข้าใจนโยบายสินเชื่อของบริษัท และความเสี่ยงเกี่ยวกับความล่าช้าในการอนุมัติสินเชื่อ

กรรมการบริหาร ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยง โดยรวมอยู่ในระดับน้อย แต่ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงย่อยที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับการวิเคราะห์สินเชื่อที่ผิดพลาด และความเสี่ยงเกี่ยวกับขาดกระบวนการแก้ไขปัญหาสินเชื่อ

ผู้จัดการ ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงย่อยที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับขาดกระบวนการแก้ไขปัญหาดินเชื่อ

ด้านการบริหารจัดการ

ปัญหาความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการโดยรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.46 แต่มีปัญหาย่อยของความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการในระดับมาก ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับลูกค้ายึดระยะเวลาชำระสินค้านานเกินไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 และมีปัญหาย่อยของความเสี่ยงในระดับปานกลาง ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับขาดการวางแผนระยะยาว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94

จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงย่อยที่อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับลูกค้ายึดระยะเวลาชำระสินค้านานเกินไป

ระดับปริญญาตรี ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงโดยรวมอยู่ในระดับน้อย แต่ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงย่อยส่วนอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับลูกค้ายึดระยะเวลาชำระสินค้านานเกินไป

ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงย่อยที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับขาดการวางแผนระยะยาว และความเสี่ยงเกี่ยวกับลูกค้ายึดระยะเวลาชำระสินค้านานเกินไป

จำแนกตามตำแหน่งงาน

ประธานบริษัท ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงย่อยที่อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับลูกค้ายึดระยะเวลาชำระสินค้านานเกินไป

กรรมการบริหาร ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงโดยรวมอยู่ในระดับน้อย แต่ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงย่อยที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับลูกค้ายึดระยะเวลาชำระสินค้านานเกินไป

ผู้จัดการ ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงโดยรวมอยู่ในระดับน้อย แต่ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงย่อยที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับลูกค้ายึดระยะเวลาชำระสินค้านานเกินไป และมีปัญหาความเสี่ยงย่อยที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับขาดการวางแผนระยะยาว

ด้านการปฏิบัติการ

ปัญหาความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.11 มีปัญหาความเสี่ยงย่อยด้านการปฏิบัติการในระดับน้อย ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับพนักงานขาดความสามารถ ความเสี่ยงเกี่ยวกับไม่สามารถดึงดูดพนักงานดี ๆ และความเสี่ยงเกี่ยวกับไม่มีการฝึกอบรมให้แก่พนักงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.34 เท่ากันทั้งสองวิธีการ

จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ให้ความสำคัญกับ ปัญหาความเสี่ยง โดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด แต่ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงย่อยที่อยู่ในระดับน้อยได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับไม่มีการฝึกอบรมให้แก่พนักงาน ความเสี่ยงเกี่ยวกับพนักงานไม่เข้าใจในระเบียบปฏิบัติงานอย่างแท้จริง และความเสี่ยงเกี่ยวกับขาดการสื่อสารที่ดีเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการปฏิบัติงาน

ระดับปริญญาตรี ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยง โดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด แต่ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงย่อยส่วนอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับไม่สามารถดึงดูดพนักงานดี ๆ

ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยง โดยรวมอยู่ในระดับน้อย แต่ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงย่อยที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับพนักงานขาดความสามารถ ความเสี่ยงเกี่ยวกับไม่สามารถดึงดูดพนักงานดี ๆ และความเสี่ยงเกี่ยวกับไม่มีการฝึกอบรมให้แก่พนักงาน

จำแนกตามตำแหน่งงานในกิจการ

ประธานบริษัท ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยง โดยรวมอยู่ในระดับน้อย โดยพิจารณาจากปัญหาความเสี่ยงย่อยที่อยู่ในระดับน้อยได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับจำนวนพนักงานน้อยเกินไป ความเสี่ยงเกี่ยวกับพนักงานขาดความสามารถ และความเสี่ยงเกี่ยวกับไม่มีการฝึกอบรมให้แก่พนักงาน

กรรมการบริหาร ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยง โดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด แต่ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยงย่อยที่อยู่ในระดับน้อยได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับไม่มีการฝึกอบรมให้แก่พนักงาน

ผู้จัดการ ให้ความสำคัญกับปัญหาความเสี่ยง โดยรวมอยู่ในระดับน้อย โดยพิจารณาจากปัญหาความเสี่ยงย่อยที่อยู่ในระดับน้อยได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับจำนวนพนักงานน้อยเกินไป ความเสี่ยงเกี่ยวกับพนักงานขาดความสามารถ และความเสี่ยงเกี่ยวกับไม่สามารถดึงดูดพนักงานดี ๆ

2. การบริหารความเสี่ยงและระดับความเสี่ยง

การบริหารความเสี่ยงด้านการตลาด

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการตลาดของกิจการเกี่ยวกับการเพิ่มยอดขายจذبรถยนต์ให้ลูกค้า คิดเป็นร้อยละ 94.3 รองลงมาคือ การลดอัตราดอกเบี้ย คิดเป็นร้อยละ 91.4

และการบริหารความเสี่ยงด้านการตลาดของกิจการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีการบริหารความเสี่ยงด้านการตลาดย่อยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการหาลูกค้าใหม่ / ตลาดใหม่ และมีการบริหารความเสี่ยงด้านการตลาดย่อยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการลดอัตราดอกเบี้ย

จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีการดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการตลาดของกิจการโดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่มีการบริหารความเสี่ยงย่อยในระดับมากที่สุด ได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการหาลูกค้าใหม่ / ตลาดใหม่

ระดับปริญญาตรี มีการดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการตลาดของกิจการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากการบริหารความเสี่ยงย่อยในระดับปานกลาง ได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการลดอัตราดอกเบี้ย

ระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีการดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการตลาดของกิจการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีการบริหารความเสี่ยงย่อยในระดับมาก ได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการหาลูกค้าใหม่ / ตลาดใหม่

จำแนกตามตำแหน่งงาน

ประธานบริษัท มีการดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการตลาดของกิจการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีการบริหารความเสี่ยงย่อยในระดับมาก ได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการหาลูกค้าใหม่ / ตลาดใหม่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการหาพันธมิตรทางการค้า และการบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการลดอัตราดอกเบี้ย

กรรมการบริหาร มีการดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการตลาดของกิจการโดยรวมอยู่ในระดับน้อย แต่มีการบริหารความเสี่ยงย่อยในระดับปานกลาง ได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการหาลูกค้าใหม่ / ตลาดใหม่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการหาพันธมิตรทางการค้า และการบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการลดอัตราดอกเบี้ย

ผู้จัดการ มีการดำเนินการบริการความเสี่ยงด้านการตลาดของกิจการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีการบริหารความเสี่ยงย่อยในระดับมาก ได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการหาลูกค้าใหม่ / ตลาดใหม่

การบริหารความเสี่ยงด้านการเงิน

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการเงินของกิจการเกี่ยวกับการยืดเวลาการชำระหนี้ให้กับลูกหนี้ คิดเป็นร้อยละ 97.1 รองลงมาคือ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการให้ส่วนลดเพื่อเร่งเวลาการชำระเงินของลูกหนี้ คิดเป็นร้อยละ 94.3

และการบริหารความเสี่ยงด้านการเงินของกิจการ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย แต่มีการบริหารความเสี่ยงด้านการเงินย่อยในระดับปานกลาง ได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการให้ส่วนลดเพื่อเร่งเวลาชำระเงินของลูกหนี้ และการบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการปรับโครงสร้างหนี้

จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีการดำเนินการบริการความเสี่ยงด้านการเงินของกิจการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่มีการบริหารความเสี่ยงย่อยในระดับมากที่สุด ได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการปรับโครงสร้างหนี้ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการเจรจายืดเวลาชำระหนี้กับบริษัทคู่ค้า (เจ้าหนี้) และการบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการยืดเวลาการชำระหนี้ให้กับลูกหนี้

ระดับปริญญาตรี มีการดำเนินการบริการความเสี่ยงด้านการเงินของกิจการ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย แต่มีการบริหารความเสี่ยงย่อยในระดับปานกลาง ได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการให้ส่วนลดเพื่อเร่งเวลาชำระเงินของลูกหนี้

ระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีการดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการเงินของกิจการ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย แต่มีการบริหารความเสี่ยงย่อยในระดับปานกลาง ได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการกู้เงินจากธนาคารพาณิชย์ และการบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการให้ส่วนลดเพื่อเร่งเวลาชำระเงินของลูกหนี้

จำแนกตามตำแหน่งงาน

ประธานบริษัท มีการดำเนินการบริการความเสี่ยงด้านการเงินของกิจการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่มีการบริหารความเสี่ยงย่อยในระดับมากที่สุด ได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการปรับโครงสร้างหนี้

กรรมการบริหาร มีการดำเนินการบริการความเสี่ยงด้านการเงินของกิจการ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย แต่มีการบริหารความเสี่ยงย่อยในระดับปานกลาง ได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการปรับโครงสร้างหนี้ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการการยืเวลาการชำระหนี้ให้กับลูกหนี้ และการบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการให้ส่วนลดเพื่อเร่งเวลาชำระเงินของลูกหนี้

ผู้จัดการ มีการดำเนินการบริการความเสี่ยงด้านการเงินของกิจการ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย แต่มีการบริหารความเสี่ยงย่อยในระดับปานกลาง ได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการให้ส่วนลดเพื่อเร่งเวลาชำระเงินของลูกหนี้

การบริหารความเสี่ยงด้านการให้สินเชื่อ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการให้สินเชื่อของกิจการเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายสินเชื่อที่ชัดเจน การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับพนักงานทุกระดับในกระบวนการอนุมัติสินเชื่อจะต้องมีความรับผิดชอบต่อคุณภาพของสินเชื่อ และการบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับความยุติธรรมในการพิจารณาสินเชื่อ ทั้งสามวิธีการคิดเป็นร้อยละ 97.1 รองลงมาคือการบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับมาตรฐานสินเชื่อจะต้องสำคัญกว่าการขยายตัวของสินเชื่อและมีกระบวนการแก้ไขปัญหาสินเชื่อ ทั้งสองวิธีการคิดเป็นร้อยละ 94.3

และการบริหารความเสี่ยงด้านการให้สินเชื่อของกิจการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีการบริหารความเสี่ยงด้านการให้สินเชื่อย่อยในระดับมาก ได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายสินเชื่อที่ชัดเจน

จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีการดำเนินการบริการความเสี่ยงด้านการให้สินเชื่อของกิจการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการบริหารความเสี่ยงย่อยในระดับปานกลาง ได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายสินเชื่อที่ชัดเจน การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการให้พนักงานทุกระดับในกระบวนการอนุมัติสินเชื่อจะต้องมีความรับผิดชอบต่อคุณภาพของสินเชื่อ และการบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการมีกระบวนการแก้ไขปัญหาสินเชื่อ

ระดับปริญญาตรี มีการดำเนินการบริการความเสี่ยงด้านการให้สินเชื่อของกิจการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีการบริหารความเสี่ยงย่อยในระดับมาก ได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายสินเชื่อที่ชัดเจน การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการให้พนักงานทุกระดับในกระบวนการอนุมัติสินเชื่อจะต้องมีความรับผิดชอบต่อคุณภาพของสินเชื่อ และการบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการเปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็นในประเด็นความเสี่ยงด้านสินเชื่ออย่างสร้างสรรค์

ปริญญาตรี มีการดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการให้สินเชื่อของกิจการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีการบริหารความเสี่ยงย่อยในระดับมากได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายสินเชื่อที่ชัดเจน

จำแนกตามตำแหน่งงาน

ประธานบริษัท มีการดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการให้สินเชื่อของกิจการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีการบริหารความเสี่ยงย่อยในระดับมาก ได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายสินเชื่อที่ชัดเจน การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการให้พนักงานทุกระดับในกระบวนการอนุมัติสินเชื่อจะต้องมีความรับผิดชอบต่อคุณภาพของสินเชื่อ และการบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับความยุติธรรมในการพิจารณาสินเชื่อ

กรรมการบริหาร มีการดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการให้สินเชื่อของกิจการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการบริหารความเสี่ยงย่อยในระดับปานกลางได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายสินเชื่อที่ชัดเจน การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการให้พนักงานทุกระดับในกระบวนการอนุมัติสินเชื่อจะต้องมีความรับผิดชอบต่อคุณภาพของสินเชื่อ และการบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการเปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็นในประเด็นความเสี่ยงด้านสินเชื่ออย่างสร้างสรรค์

ผู้จัดการ มีการดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการให้สินเชื่อของกิจการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีการบริหารความเสี่ยงย่อยในระดับมากได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายสินเชื่อที่ชัดเจน

การบริหารความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการของกิจการเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับโครงสร้างขององค์กรมีการแบ่งแยกหน้าที่ความรับผิดชอบและมีความชัดเจนของลักษณะงาน และความเสี่ยงเกี่ยวกับการประเมินผลการควบคุมการปฏิบัติงานตามแผน ทั้งสามวิธีการคิดเป็นร้อยละ 94.3 รองลงมาคือ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับ การกำหนดเป้าหมายและแผนกลยุทธ์ที่ชัดเจนคิดเป็นร้อยละ 91.4

และการบริหารความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการของกิจการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีการบริหารความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการย่อยในระดับมากได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการประเมินผลการควบคุมการปฏิบัติงานตามแผน

จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีการดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการของกิจการโดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่มีการบริหารความเสี่ยงย่อยในระดับมากที่สุด ได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการกำหนดเป้าหมายและแผนกลยุทธ์ที่ชัดเจน และการบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการโครงสร้างขององค์กรมีการแบ่งแยกหน้าที่ความรับผิดชอบและมีความชัดเจนของลักษณะงาน

ระดับปริญญาตรี มีการดำเนินการบริการความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการของกิจการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีการบริหารความเสี่ยงย่อยในระดับมากที่สุด ได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ

ระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีการดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการของกิจการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีการบริหารความเสี่ยงย่อยในระดับมากที่สุด ได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับโครงสร้างขององค์กรมีการแบ่งแยกหน้าที่ความรับผิดชอบและมีความชัดเจนของลักษณะงาน การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการประเมินผลการควบคุมการปฏิบัติงานตามแผน

จำแนกตามตำแหน่งงาน

ประธานบริษัท มีการดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการของกิจการโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีการบริหารความเสี่ยงย่อยในระดับมากที่สุด ได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการวางแผนระยะยาวและระยะสั้น การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการกำหนดเป้าหมายและแผนกลยุทธ์ที่ชัดเจน และการบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการโครงสร้างขององค์กรมีการแบ่งแยกหน้าที่ความรับผิดชอบและมีความชัดเจนของลักษณะงาน

กรรมการบริหาร มีการดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการของกิจการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการบริหารความเสี่ยงย่อยในระดับปานกลาง ได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ และการบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการกำหนดเป้าหมายและแผนกลยุทธ์ที่ชัดเจน

ผู้จัดการ มีการดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการของกิจการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีการบริหารความเสี่ยงย่อยในระดับมากที่สุด ได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการประเมินผลการควบคุมการปฏิบัติงานตามแผน

การบริหารความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการของกิจการเกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาบุคลากร และความเสี่ยงเกี่ยวกับการการปรับเปลี่ยนสวัสดิการ / โบนัสพนักงาน เพื่อให้ขวัญและกำลังใจ ทั้งสองวิธีการคิดเป็นร้อยละ 88.6 รองลงมาคือ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนขนาดของสำนักงาน และการฝึกอบรมให้แก่พนักงาน ทั้งสองวิธีการคิดเป็นร้อยละ 77.1

และการบริหารความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการของกิจการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการบริหารความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการย่อยในระดับปานกลางได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการการปรับเปลี่ยนสวัสดิการ / โบนัสพนักงาน เพื่อให้ขวัญและกำลังใจ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานในแต่ละหน้าที่งานให้กับพนักงาน และการบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาบุคลากร การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการฝึกอบรมให้แก่พนักงาน

จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีการดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการของกิจการโดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่มีการบริหารความเสี่ยงย่อยในระดับมากที่สุดได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนสวัสดิการ / โบนัสพนักงาน เพื่อให้ขวัญและกำลังใจ

ระดับปริญญาตรี มีการดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการของกิจการโดยรวมอยู่ในระดับน้อย โดยมีการบริหารความเสี่ยงย่อยในระดับน้อย ได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการลดจำนวนพนักงาน การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาบุคลากร และการบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนสวัสดิการ / โบนัสพนักงานเพื่อให้ขวัญและกำลังใจ

ระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีการดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการของกิจการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการบริหารความเสี่ยงย่อยในระดับปานกลางได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการลดจำนวนพนักงาน การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาบุคลากร และการบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนสวัสดิการ / โบนัสพนักงาน เพื่อให้ขวัญและกำลังใจ

จำแนกตามตำแหน่งงาน

ประธานบริษัท มีการดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการของกิจการโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีการบริหารความเสี่ยงย่อยในระดับมาก ได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการ

เพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาบุคลากร การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการจ้างพนักงานชั่วคราว และการบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนสวัสดิการ / โบนัสพนักงาน เพื่อให้ขวัญและกำลังใจ

กรรมการบริหาร มีการดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการของกิจการโดยรวมอยู่ในระดับน้อย โดยมีการบริหารความเสี่ยงอยู่ในระดับน้อยได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาบุคลากร การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนสวัสดิการ / โบนัสพนักงาน เพื่อให้ขวัญและกำลังใจ และการบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนขนาดของสำนักงาน

ผู้จัดการ มีการดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการของกิจการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการบริหารความเสี่ยงอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาบุคลากร การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนสวัสดิการ/โบนัสพนักงานเพื่อให้ขวัญและกำลังใจและการบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนขนาดของสำนักงาน

อภิปรายผล

จากการศึกษาการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจเข้าซื้อรถยนต์มือสอง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง โดยใช้แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาอภิปรายผลการศึกษา ดังนี้

1. ความเสี่ยงด้านการตลาดของกลุ่มธุรกิจเข้าซื้อรถยนต์มือสองในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปางคือความเสี่ยงเกี่ยวกับคู่แข่งขนาดใหญ่เคียงกันเพิ่มมากขึ้น ซึ่งการบริหารความเสี่ยงด้านการตลาดเน้นเรื่องการหาลูกค้าใหม่ / ตลาดใหม่ และมีการบริหารความเสี่ยงด้านการตลาดย่อยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ การบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการลดอัตราดอกเบี้ย ซึ่งสอดคล้องกับ ฟิลิป คอตเลอร์ (2540) ที่ว่า ความเสี่ยงด้านการตลาดคือการวางแผนการตลาดที่ไม่เหมาะสม และความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยรวมทั้งความรุนแรงของการแข่งขันทางการตลาด ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องวางแผนการบริหารการตลาดอันได้แก่กระบวนการวางแผนและการปฏิบัติตามแนวคิดการกำหนดราคา การส่งเสริมการตลาดและการกระจายสินค้า และบริหาร รวมถึงความคิดสร้างการแลกเปลี่ยนกับกลุ่มเป้าหมายเพื่อสนองวัตถุประสงค์ของลูกค้าและองค์กร

2. ความเสี่ยงด้านการเงินของกลุ่มธุรกิจเข้าซื้อรถยนต์มือสองในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปางคือ ความเสี่ยงเกี่ยวกับปริมาณหนี้สูญมากเกินไป และความเสี่ยงเกี่ยวกับไม่มีระบบติดตามหนี้ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งการบริหารความเสี่ยงด้านการเงินเน้นเรื่องการให้ส่วนลดเพื่อเร่งเวลาชำระเงินของลูกค้า และการบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการปรับโครงสร้างหนี้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด

ทฤษฎีการบริหารความเสี่ยงตามแนวทางของ COSO ในเรื่องของสารสนเทศและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้ผู้บริหารบ่งชี้ ประเมินและบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพและคุ้มค่าเม็ดเงินที่ลงทุน และสอดคล้องกับ ฉัตรมงคล แน่นหนา (2550) ที่ว่า ความเสี่ยงด้านการเงินคือความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง งบประมาณ ความสามารถในการชำระหนี้และความน่าเชื่อถือทางการเงินดังนั้นผู้บริหารจึงควรให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงดังกล่าวเพื่อลดมูลเหตุแห่งความเสี่ยงประเภทความเสี่ยงที่เป็นอันตราย

3. ความเสี่ยงด้านการให้สินเชื่อของกลุ่มธุรกิจเช่าซื้อรถยนต์มือสองในเขตอำเภอเมืองจังหวัดลำปางคือ ความเสี่ยงเกี่ยวกับความล่าช้าในการอนุมัติสินเชื่อและความเสี่ยงเกี่ยวกับการขาดกระบวนการแก้ไขปัญหาสินเชื่อ ซึ่งการบริหารความเสี่ยงด้านการให้สินเชื่อเน้นเรื่องการกำหนดนโยบายสินเชื่อที่ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (2550) ที่ว่า ความเสี่ยงในการให้สินเชื่อคือความเสี่ยงที่คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งไม่สามารถปฏิบัติตามภาระผูกพันที่ระบุไว้ในสัญญา และก่อให้เกิดผลเสียหายต่อรายได้ การบริหารความเสี่ยงด้านสินเชื่อจึงควรมีหลักเกณฑ์ของคาร์ณี พุทธวิบูลย์ (2532) ได้แก่ พิจารณาคุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อ พิจารณาความสามารถในการชำระหนี้ และพิจารณาเงินทุน

4. ความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการของกลุ่มธุรกิจเช่าซื้อรถยนต์มือสองในเขตอำเภอเมืองจังหวัดลำปางคือ ความเสี่ยงเกี่ยวกับลูกค้ายืระยะเวลาชำระเงินนานเกินไป ซึ่งการบริหารความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการเน้นเรื่องการประเมินผลการควบคุมการปฏิบัติงานตามแผน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีการบริหารความเสี่ยงตามแนวทางของ COSO ในเรื่องของกิจกรรมควบคุม การตรวจสอบและการติดตามดูแล รวมทั้งสอดคล้องกับ สงวน ช่างฉัตร (2547) ที่ว่ากรอบการบริหารความเสี่ยงอาจดำเนินการโดยการวางแผน การระบุความเสี่ยง การวิเคราะห์ความเสี่ยง การวางแผนตอบสนองความเสี่ยงการตรวจติดตามและการควบคุมการบริหารความเสี่ยง

5. ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการของกลุ่มธุรกิจเช่าซื้อรถยนต์มือสองในเขตอำเภอเมืองจังหวัดลำปางคือ ความเสี่ยงเกี่ยวกับพนักงานขาดความสามารถ ความเสี่ยงเกี่ยวกับไม่สามารถดึงดูดพนักงานดีๆ และความเสี่ยงเกี่ยวกับไม่มีการฝึกอบรมให้แก่พนักงาน ซึ่งการบริหารความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการเน้นเรื่องการปรับเปลี่ยนสวัสดิการ / โบนัสพนักงาน เพื่อให้ขวัญและกำลังใจ ซึ่งสอดคล้องกับ สุทธิดา จันทรังค์ (2543) ที่ว่า ควรมีการพัฒนาและมีการอบรมให้ความรู้อย่างสม่ำเสมอ ควรมีการกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบตามความชำนาญของบุคลากรแต่ละคนอย่างชัดเจน และควรมีการจัดหาอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติงานให้ทันสมัยและเพียงพอกับความต้องการ

ข้อค้นพบ

จากการศึกษาการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจเช่าซื้อรถยนต์มือสอง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง มีข้อค้นพบดังนี้

ด้านการตลาด

1. ปัญหาความเสี่ยงด้านการตลาดที่กิจการประสบอยู่ในระดับมาก คือ คู่แข่งขนาดใหญ่กว่าเพิ่มมากขึ้น
2. การดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการตลาดที่กิจการใช้ในระดับน้อยคือ การพัฒนาสินค้า / บริการใหม่

ด้านการเงิน

1. กิจการผู้ตอบแบบสอบถามไม่มีปัญหาความเสี่ยงด้านการเงินที่กิจการประสบอยู่ในระดับมากแต่มีปัญหาความเสี่ยงด้านการเงินอยู่ในระดับปานกลาง คือ ปริมาณหนี้สูญมากเกินไป และไม่มีระบบติดตามหนี้ที่มีประสิทธิภาพ
2. การดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการเงินที่กิจการใช้ในระดับน้อยที่สุดคือ การกู้ยืมนอกระบบ เช่น แชนร์/กู้จากญาติพี่น้อง และ การกู้เงินสถาบันการเงิน

ด้านการให้สินเชื่อ

1. กิจการผู้ตอบแบบสอบถามไม่มีปัญหาความเสี่ยงด้านการให้สินเชื่อที่กิจการประสบอยู่ในระดับมากแต่มีปัญหาความเสี่ยงด้านการให้สินเชื่ออยู่ในระดับปานกลาง คือ ขาดกระบวนการแก้ไขปัญหาสินเชื่อ
2. การดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการให้สินเชื่อที่กิจการใช้ในระดัปานกลางคือ มาตรฐานสินเชื่อจะต้องสำคัญกว่าการขยายตัวของสินเชื่อ

ด้านการบริหารจัดการ

1. ปัญหาความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการที่กิจการประสบอยู่ในระดับมาก คือ ลูกค้ายึดระยะเวลาชำระเรณุนานเกินไป
2. การดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการที่กิจการใช้ในระดัปานกลางคือการวางแผนระยะยาวและระยะสั้น

ด้านการปฏิบัติการ

1. กิจการผู้ตอบแบบสอบถามไม่มีปัญหาความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการที่กิจการประสบอยู่ในระดับมากแต่มีปัญหาความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการอยู่ในระดับน้อย คือ พนักงานฝ่าฝืนกฎระเบียบ ข้อบังคับโดยจงใจ

2. การดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการที่กิจการใช้ในระดับน้อยที่สุดคือ การจ้างพนักงานชั่วคราว

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งนี้

จากการศึกษาการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจเช่าซื้อรถยนต์มือสอง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังนี้

ด้านการตลาด

1. ควรมีการพัฒนาสินค้า / บริการ / ผลิตภัณฑ์ใหม่เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด ธุรกิจเช่าซื้อรถยนต์มือสอง และเพื่อรักษาส่วนแบ่งทางการตลาดในกรณีที่คู่แข่งขนาดใหญ่กว่าเพิ่มมากขึ้น เช่น ขยายอายุการใช้งานของรถยนต์มือสองที่รับจัดจาก 10 ปี เป็น 12 ปี หรือสร้างความสัมพันธ์อันดีกับเต็นท์รถยนต์มือสองโดยการจัดให้พนักงานขายของกิจการไปทำความรู้จักกับพนักงานของเต็นท์รถยนต์มือสอง เป็นต้น

ด้านการเงิน

2. ควรมีการพิจารณาสภาพคล่องเกี่ยวกับเงินทุนหมุนเวียน และความเสี่ยงด้านการเงินเกี่ยวกับหนี้ที่เก็บเงินไม่ได้ซึ่งส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องของกิจการ มีการติดตามลูกหนี้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งรักษาความสัมพันธ์อันดีกับลูกค้าเช่น ส่งของที่ระลึกให้กับลูกค้าในวันสำคัญต่าง ๆ เป็นต้น

ด้านการให้สินเชื่อ

3. ควรมีการพิจารณาถึงความสามารถในการหารายได้ของลูกค้า เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่าลูกค้าสามารถนำเงินมาชำระหนี้ได้โดยการตรวจสอบประวัติการกู้ยืมของลูกค้าจากธนาคาร เครดิตบูโร และตรวจสอบประวัติเกี่ยวกับคดีแพ่งหรือคดีอาญา

ด้านการบริหารจัดการ

4. ควรมีการให้ส่วนลดในกรณีที่ลูกค้านำเงินมาชำระหนี้ก่อนกำหนด รวมทั้งให้สินเชื่อสมนาคุณแก่ลูกค้า เพื่อลดปัญหาลูกค้ายืกระยะเวลาการชำระหนี้ยาวนานเกินไป

ด้านการปฏิบัติการ

5. ควรมีการพิจารณาวางแผนการจัดจ้างพนักงานในระยะยาวมีการพัฒนาบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ได้พนักงานที่มีคุณภาพ มีความสามารถในการปฏิบัติการของกิจการอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการบริหารความเสี่ยงของกลุ่มธุรกิจที่แตกต่างกัน โดยการเปรียบเทียบระหว่างธุรกิจ เพื่อทราบถึงวิธีการบริหารความเสี่ยงของกลุ่มธุรกิจต่าง ๆ
2. ควรศึกษาการบริหารความเสี่ยง โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อให้ทราบถึงการบริหารความเสี่ยงอื่น ๆ ที่มากกว่าการตอบแบบสอบถาม ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved